

ת"פ 2109/06/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 2109-06-21 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני בעניין:	כבוד השופטת קרן וקסלר המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	פלוני

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני תיקים מצורפים. במסגרת הסדר דיוני בין הצדדים תוקנו כתבי האישום והנאשם הופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו, ללא שגובשה הסכמה לעניין העונש.

כתבי האישום

ת.פ. 2109-06-21 עוסק בעבירות איומים ואלימות שביצע הנאשם כלפי בת זוגו דאז, המתלוננת. על פי המתואר, בתאריך 29.5.2021 הגיע הנאשם לבית המתלוננת ללא הודעה מוקדמת וזאת לאחר שניסה להשיגה באמצעות הטלפון הנייד מספר רב של פעמים ללא הצלחה. בהמשך, לאחר שהמתלוננת פתחה את דלת הבית ישבו השניים ושוחחו. הנאשם הטיח במתלוננת שהיא מנהלת מערכת יחסים עם גבר אחר ואילו המתלוננת בתגובה ציינה בפני הנאשם שהיא מעוניינת לסיים את הקשר. בתגובה, קילל הנאשם את המתלוננת ואיים עליה "אני אזיין אותך", "אני אזיין את אבא שלך" ואז סטר בפניה. הנאשם נטל מהמטבח סכין ואחז בה, תוך שסינן לעבר המתלוננת דברי איום. בהמשך אחז הנאשם בצווארה של המתלוננת בחוזקה. המתלוננת ניסתה להימלט, רצה לכיוון דירתו של השכן וצלצלה בפעמון והנאשם משך בשערותיה כשהוא מנסה למשוך אותה פנימה לדירה ובתוך כך נפלה המתלוננת ארצה. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלוננת שריטות בצוואר, שריטה וחתך במרפק.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות **תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיפים 380 ו-382(ג) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין) **ואיומים**, לפי סעיף 192 בחוק העונשין.

ת.פ. 41539-02-20 (להלן: תיק הצירוף) עניינו אירוע מיום 28.3.2019. בעקבות תאונה קלה בין רכבו של הנאשם לרכב המתלונן יצאו השניים מהרכבים והמתלונן ביקש את פרטי הנאשם. הנאשם סרב למסור את פרטיו ונסע. בהמשך לאמור, חזר הנאשם למקום, יצא מהרכב, דחף בחוזקה את המתלונן, אמר לו "אתה יהודי מסריח", הכה אותו באגרוף בכתפו, הפיל אותו על הרצפה, נגח בו בראשו והמשיך להכותו באמצעות ידיו ורגליו. מיד בהמשך, עובדים במקום

הפרידו בין הנאשם למתלונן. הנאשם התרחק אך חזר למקום כעבור כחצי דקה ושוב הורחק. כתוצאה מהמעשים נגרמה למתלונן נפיחות בראשו.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 בחוק העונשין.

ראיות לעונש

ממסמכים רפואיים שהגישה ההגנה עולה כי במהלך שנת 2022 חלה הידרדרות במצבו הנפשי של הנאשם, הוא סבל מחרדות אי שקט דיכאון, ירידה במשקל וחוסר תפקוד יומיומי מלא. הנאשם נטל טיפול תרופתי פסיכיאטרי, ללא הטבה משמעותית ובהמשך עבר טיפול בנזעי חשמל בשני בתי חולים. מדבריו לשירות המבחן עלה שעל אף שמדובר בטיפול המלווה בכאבים עזים ותופעות לוואי כגון קשיי זיכרון, קשיי ריכוז, קשיי ראייה ושמיעה, הטיפול מסייע לו לטפל במחשבות טורדניות ומקל עליו לתקשר עם בני משפחתו.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם התקבלו ארבעה תסקירים. הנאשם בן 29, עובר למעצרו עבד בשטיפת רכב בעסק השייך למשפחתו. לאחר שחרורו למעצר בית, לווה על ידי שירות המבחן במסגרת צו פיקוח מעצרים, השתתף בקבוצת עצורי בית, הגיע למפגשים באופן סדיר, ביטא הכרה בדפוסיו האימפולסיביים במצבים בהם חש פגיעה וזלזול בו.

הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו בנוגע לשני האישומים המיוחסים לו, הביע צער וחרטה על התנהגותו וגילה הבנה להשלכותיה ולחומרתה. הואיל ולדבריו קיים רקע של שימוש בסמים מסוגים שונים במהלך כעשור, הופנה הנאשם ליחידה לטיפול בהתמכרויות בעיר מגוריו. שירות המבחן התרשם מתהליך הפנמה הדרגתי וחיובי של הנאשם ומיכולת לבחינת דפוסיו באופן ביקורתי ובהתאם לכך ניתנו מספר דחיות על מנת לבצע אבחון מעמיק ולעקוב אחר התמדתו בטיפול. תחילת הטיפול אופיינה בהגעה בלתי סדירה לפגישות ומתחוושה של הנאשם שהטיפול אינו תואם את נתוניו. לפיכך ועל רקע שיתוף הפעולה המצומצם של המשיב ואי עמידתו בדרישות הטיפול נמנע שירות המבחן בתסקיר מיום 1.6.2023 מהמלצה בעניינו.

בדיון שנערך ביום 7.6.2023 סיפר הנאשם על הקושי בניהול חייו בצל מחלתו: "היום אני חי על תרופות, וסובל בצורה קשה מאוד. אדם שחי ועובד ומתקשר עם העולם היום אני במצב שאין לי חיים, אני חי מת". עוד שיתף בדבר ההשפעה שיש למחלה על בני משפחתו ובפרט על אמו. הנאשם אמר שהוא סבור שהוא זקוק לטיפול אחר ולא בתחום הסמים, שכן נגמל בכוחות עצמו, הגם שלא בצורה נכונה וככל הנראה כתוצאה מכך גם הידרדר מצבו הנפשי. מכל מקום, הביע נכונות לשתף פעולה עם כל הליך טיפולי שיוצע לו ולמסור בדיקות שתן. לאחר ששמעתי את דברי הנאשם, מצאתי לנכון לקבל בעניינו תסקיר משלים, אולם בצד זאת ציינתי כי בשל העבירות המיוחסות לנאשם, מצופה היה לשלבו בטיפול בתחום האלימות ולא רק בתחום הגמילה מסמים.

בתסקיר רביעי ואחרון מיום 11.10.2023 התייחס שירות המבחן לדברים שנאמרו בדיון וחיווה דעתו כי לא ניתן לשלב

אדם בטיפול כלשהו ללא טיפול בבעיית התמכרות. דווח כי במהלך תקופת הדחייה חידש הנאשם קשר עם היחידה לטיפול בהתמכרויות, ערך מאמצים להשתלב בקבוצה, הגיע לרוב הפגישות הטיפוליות הפרטניות שנקבעו לו ולרוב מועדי בדיקות השתן אשר תוצאותיהן העידו על ניקיון מסמים. בנוסף לבדיקות ביחידה להתמכרויות זומן הנאשם לשמונה בדיקות שתן בשירות המבחן מתוכן הגיע לאחת, לדבריו עקב חוסר זמינות ומספר הטיפולים השבועיים שהוא מקבל בתחום בריאות הנפש ובתחום ההתמכרויות. צוין כי קביעת בדיקות במקביל בשתי המסגרות נעשתה ליתר ביטחון על מנת להבטיח מסירת בדיקות שתן סדירות. לאור שיתוף הפעולה של הנאשם עם התכנית הטיפולית והבעת מוטיבציה לשמור על קשר טיפולי המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם עונש מאסר לתקופה קצרה שירוצה על דרך של עבודות שירות בצד צו מבחן.

שירות המבחן שוחח עם המתלוננת אשר דיווחה על ניתוק קשר עם הנאשם מאז ביצוע העבירות וכן שללה כל חשש או איום מפניו. המתלוננת מסרה שהתנהגותו של הנאשם כלפיה הינה מקרה חריג שלא אפיין את הקשר הזוגי ביניהם וביקשה שיסייעו להן מבחינת ההליך הפלילי והן מבחינה נפשית.

תמצית טיעוני הצדדים

בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה, עו"ד ליאורה זמיר, על נסיבות ביצוע עבירות והערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בתיק העיקרי ובהם פגיעה ממשית בביטחונה של המתלוננת, בגופה ובשלוות נפשה, ובפרט כשמדובר אלימות שבוצעו בתוך התא המשפחתי, בביתה של המתלוננת, על רקע חשדו כי היא מנהלת מערכת יחסים עם אחר. לדעת המאשימה, הנאשם הוכיח בהתנהגותו כי הוא אדם מסוכן וחוסר עכבות, שכן שאין מדובר בתקיפה רגעית אלא באירוע מתמשך אותו יכול היה להפסיק בכל שלב. הוגשו תמונות החבלה שנגרמו למתלוננת על מנת להמחיש את הפגיעה שנגרמה לה. בהסתמך על פסיקה הדוגלת בהחמרת הענישה כלפי עברייני אלימות במשפחה, עתרה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 8 לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

אשר לתיק הצירוף, הפנתה המאשימה לכך שהנאשם לא חדל מהתנהגותו האלימה, עזב מספר פעמים את מקום ובחר לחזור אליו שוב על מנת לתפוס את המתלונן, גם לאחר שהפילו ארצה. עוד עמדה על החבלות שנגרמו למתלונן וכן על פוטנציאל הנזק שהיה עלול להיגרם לולא הרחיקו העובדים במקום את הנאשם. לדעת המאשימה מתחם הענישה באירוע זה נע בין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר בפועל.

בנוגע לקביעת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה, הפנתה המאשימה להרשעותיו הקודמות של הנאשם ולכך שביצע את העבירות כשמאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו. לשיטתה, המלצת שירות המבחן מרחיקת לכת ואיננה עומדת בהלימה לאמור בתסקירים ולשיתוף הפעולה החלקי של הנאשם עם ההליך הטיפולי, כך שאין מדובר בהליך טיפולי משמעותי המצדיק סטייה לקולה ממתחמי הענישה הראויים מטעמי שיקום. בנסיבות אלה, ביקשה להשית על הנאשם 24 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי למתלוננים.

ב"כ הנאשם, עו"ד ליאורה ברקו, הביעה טרזוניה על עמדת המאשימה שאיננה נותנת ביטוי, כך נטען, להודייתו של הנאשם בשני כתבי האישום והתגייסותו להליך טיפולי. הדגישה כי הנאשם וויתר על חקירת המתלוננים, על כל המשתמע מכך וחסך את ניהולם של שני הליכים נפרדים, שצפויים היו לגזול זמן שיפוטי לא מבוטל כמו גם את זמנם של העדים

הרבים. לגופם של דברים, נטען כי הנאשם היה עצור כחודש ימים, לראשונה בחייו, דבר שנחווה על ידו כאירוע מטלטל ומרתיע. בהמשך שוחרר למעצר בית מלא ובחודש ספטמבר 2021 כבר יצא לעבודה בפיקוח (הוצגו תלושי משכורת מינואר עד אפריל 2022). הנאשם אינו בקשר עם המתלוננת מאז מעצרו, הוא לא הפר את תנאי השחרור ומאז העבירות מושא כתבי האישום לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

עו"ד ברקו התייחסה למצבו הרפואי של הנאשם, אדם צעיר שהתעורר בבוקר אחד כשהוא חולה ואינו מסוגל לתפקד. הנאשם עבר טיפולים קשים ביותר כולל טיפול בנזעי חשמל. כיום אמנם מצבו טוב יותר אולם תקופה ארוכה כלל לא יצא מהבית.

ההגנה אינה מתעלמת מביצוע העבירות חרף קיומו של מאסר על תנאי, אולם שינוי הנסיבות מאז בשילוב המלצת החיובית של שירות המבחן מצדיקים לדידה חריגה ממתחמי הענישה תוך אימוץ המלצת שירות המבחן במלואה.

שמעתי מפי הנאשם הוא מצטער על מעשיו "קודם כל אני מבקש סליחה, אני יודע שעשיתי עבירות אבל אני גם בתקופה הזו לא הייתי בן אדם, הייתי מסומם, הייתי מעשן, נפלתי עם הבחורה הזו גם להריח קוק שקודם לא הכרתי את הסם הזה בכלל. מה שטמטם לי את החיים והכניס אותי להרבה פינות וקיבלתי את העונש הבריאותי זה יותר גרוע מכל דבר". הנאשם סיפר בדמעות על הסבל הנורא שחש מהטיפולים הרפואיים ובפרט ממכות החשמל "קשה לי לספר מה עברתי, זה משהו שאני לא מסוגל לספר". היום הוא "חי על תרופות" וסובל נפשית "ברמה הכי גבוהה". הוא החל להשתקם ומאמין שיחזור לעצמו. הנאשם ביטא רצון להמשיך בטיפול בסיוע שירות המבחן, אמר שמשוחח עם המדריכה, לומד ממנה על דרכים להתמודד עם המצב הנפשי "הייתי במצב שאני לא הייתי יוצא מהבית ועכשיו אני יוצא והולך לבקר משפחה והיא מחזירה אותי לחיים ומלמדת אותי איך להמשיך את החיים בדרך נורמלית. הייתי במצב שלא הייתי יוצא מהחדר בכלל".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

בהתאם לעיקרון ההלימה, ייקבע מתחם העונש תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ולמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

התיק העיקרי

מעשיו של הנאשם, פגעו פגיעה ממשית בערכים החברתיים המוגנים. הנאשם הגיע אל המתלוננת באופן לא קרוא, לאחר שלא ענתה לשיחותיו. בהמשך תקף את המתלוננת, סטר לה ואחז בצווארה בחוזקה והכול על רקע רצונה להיפרד ממנו. נתתי דעתי לנזק שנגרם למתלוננת, זה הפיזי בדמות חבלות על גופה וזה הנפשי שאינו דרוש הוכחה, שהרי אין ספק שהמתלוננת חשה מפוחדת ומושפלת כתוצאה ממעשי הנאשם. עוד שקלתי את פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם למתלוננת לולא הצליחה לצאת מהדירה ולפנות לעזרת השכן. האירוע לא נגמר מיוזמתו של הנאשם והוא לא התעשת בשום שלב ולפיכך אין לשער כיצד האירוע עלול היה להסתיים ובפרט כשהנאשם כבר איים על המתלוננת

באמצעות סכין שנועדה להדגים את רצינות כוונותיו ועלולה הייתה להביא להסלמת האירוע ולפגיעה חמורה יותר. לקולה שקלתי כי מדובר במקרה חד פעמי וכי החבלות שנגרמו למתלוננת הן קלות ולא הצריכו טיפול רפואי.

תופעת האלימות במשפחה היא רעה חולה ואין צורך להכביר מילים אודות חומרתה. לדאבון הלב, מדי יום שומעים אנו על אירועי אלימות כנגד נשים, הפוגעים באופן אנוש במסגרת התא המשפחתי, בזכות האישה לשמירה על גופה, בזכותה לחוש מוגנת במרחב הבטוח של הבית, בזכותה לכבוד, לחירות, לשלוות נפש ולביטחון. בתי המשפט עמדו לא אחת על מדיניות הענישה המחמירה שיש לנקוט בעבירות אלימות המבוצעות במסגרת התא המשפחתי, בין היתר, בשל הקושי בחשיפת המעשים המבוצעים "**בהסתר מאחורי מפתן הדלת**" ובשל הפגיעה הקשה שהם מסבים לתחושת הביטחון הקורבנות (רע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל** (28.1.2021); רע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.6.2021)). כן נפסק ברע"פ 375/22 **מדינת ישראל בסל** (10.2.2022): "**על בית המשפט להוסיף ולפעול כמיטב יכולתו במאמציו למיגור תופעה קשה זו - כך במישור הרתעת העברייני עצמו, וכן במישור הרתעת הרבים. בגדר זאת, אל לקביעות הנוקבות הנכללות בפסיקת בית משפט זה שחלקן אוזכרו לעיל, להיוותר בגדר רטוריקה בלבד**".

אפנה למספר פסקי דין, שיכולים להאיר על מדיניות הענישה הנוהגת, בשינויים המחויבים. אציין כי עיינתי בפסיקה רבה ונוספת שהגישו הצדדים, שקצרה היריעה מלפרט:

רע"פ 2329/23 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.3.2023) - המבקש הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות איומים ואלימות כלפי בת-זוגו לשעבר ואם ביתו - תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה ממש. בנוסף, הורשע גם בעבירה של הפרת הוראה חוקית בכך שהפר תנאי מעצר בית שהושתו עליו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור וקבע כי מדובר בעונש מקל.

רע"פ 7004/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.10.2022) - בעת ויכוח בין המבקש ובת זוגו, הרים המבקש את בתם הפעוטה וכשהמתלוננת העירה לו על כך, הכה אותה, המתלוננת בתגובה דחפה אותו, והמבקש תקף אותה שוב בכך שהכה אותה במכת אגרוף לעינה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר שאפשר וינשאו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, וגזר על המבקש, נעדר עבר פלילי, 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 5861/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 2.1.2020) - המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שבשתי הזדמנויות שונות נקט באלימות כלפי רעייתו. במקרה האחד הרים המבקש את ידו וניסה לתקוף אותה בעוד שכן אשר נכח במקום, מנע זאת ממנו. במקרה השני תקף המבקש את המתלוננת בביתה כך שנגרמו לה חבלות בפניה ובשפתיה, דם ירד מפיה והיא נזקקה לטיפול רפואי. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 4 ועד 14 חודשי מאסר, והשית על המבקש מאסר בן 10 חודשים, בצד ענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 6979/22 **דודקה נ' מדינת ישראל** (30.10.2022) - המבקש הורשע בביצוע עבירות איומים, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ותקיפת בת זוג בכך שמשך בשערות ראשה של המתלוננת, דחף אותה, כיבה על צווארה

סיגריה, סטר לה בפניה והטיח את ראשה בדלת וכתוצאה מכך נגרמו לה חבלות. למחרת היום, איים המבקש על המתלוננת שירצח אותה ובאירוע נוסף, על רקע כעסו על כך שהכלבה המשותפת הקיאה ברכב משך בשערות ראשה של המתלוננת, דחף את ראשה לתוך הקיאה בעודו צועק לעברה "תנקי את זה, בת זונה". בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 30 חודשי מאסר בפועל והשית על המבקש 13 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 1536/20 פלוני נ' **מדינת ישראל** (1.3.2020) - המבקש על פי הודאתו בביצוע עבירות תקיפה ואיומים כלפי רעייתו בשלושה אירועים שונים. באחד דחף המבקש כיסא לכיוונה, חבט בפניה בתנועת אגרופ, נטל לידיו סכין אותו הצמיד למותנה של התלוננת ואיים שירצח אותה. בשני אירועים נוספים הכה המבקש במתלוננת ובעט בחלקי גופה השונים וגרם לה לשטפי דם. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל והשית על המבקשת 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו. בדחותו את בקשת רשות הערעור קבע כב' השופט אלרון:

"מעשיו החמורים של המבקש, אשר פגע במתלוננת פעם אחר פעם ואיים לרצוח אותה תוך שהצמיד סכין לגופה, מחייבים ענישה מחמירה הכוללת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. לדאבונו, פעם אחר פעם אנו מתוודעים למעשי רצח מזעזעים בין בני זוג אשר קדמה להם מסכת אירועים אלימה ארוכת שנים שהייתה ידועה לכול. כאשר דפוס פעולה כה אלים ובוטה בין בני זוג נחשף, יש למצות את הדין עם בן הזוג האלים ולהורות על מאסרו. זאת, בין היתר, על מנת לאיין את החשש כי ימשיך במעשיו ויפגע בבת זוגו עד כדי חלילה תוצאה טראגית של פגיעה שכזו, וכן לצורך הרתעתו והרתעת הרבים מפני ביצוע מעשים דומים בעתיד".

רע"פ 4052/21 פלוני נ' **מדינת ישראל** (15.6.2021) - המבקש הורשע בכך שעל רק חשד שרעייתו בוגדת בו, לאחר שהתעכבה בשובה הביתה מחתונה אליה יצאה "באישור" המבקש, תקף אותה בכך שהכה בה בידו בעינה כך שנגרמו לה אדמומיות ונפיחות סביב ובארובת העין. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 ל- 12 חודשים, השית על המבקש, בעל עבר פלילי בעבירות מאותו סוג מאסר בפועל למשך 6 חודשים תוך הפעלת מאסר מותנה למשך 12 חודשים, חלקו בחופף, כך שסה"כ נדון ל- 12 חודשי מאסר בפועל תוך שדחה א המלצת שירות המבחן להשית על המבקש עונש טיפולי.

עפ"ג (מרכז) 13358-03-22 פלוני נ' **מדינת ישראל** (25.7.2022) (הוגש על ידי ההגנה)- המערער הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום אחז 5 אישומים שעניינם ביצוע עבירות אלימות, כלפי רעייתו, שבאחד מהם נגרמה לה חבלה של ממש, בעבירת איומים ובהיזק לרכוש במזיד. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין שנה לשנתיים מאסר בפועל ועל אף תסקיר חיובי שהמליץ על השתת צו מבחן לאור הליך טיפולי שעבר המערער, לא מצא לחרוג מטעמי שיקום וגזר על המערער מאסר בתחתית המתחם שקבע בצד ענישה נלווית. בפסק הדין שניתן בערעור נגד חומרת העונש אישר בית המשפט המחוזי את המתחם שנקבע אולם מצא כי נוכח הירתמותו של המערער להליך שיקומי ובהינתן הודייתו בכתב האישום שחסכה את עדות המתלוננת והיעדר עבר פלילי, נכון היה לסטות לקולה מהמתחם. העונש הועמד על 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

עפ"ג (מרכז) 8173-01-22 **אבו מחסן נ' מדינת ישראל** (4.7.2022) - הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת עמוד 6

זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שעל רקע ויכוח הוריד את כיסוי ראשה של המתלוננת, אחז בגרונה, היכה אותה באמצעות ידיו, נשך אותה באפה והשליך לעברה כיסא אוכל, כך שנגרמו לה חבלות בדמות שריטות בכף ידה ועל אפה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר והשית על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 12 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות ומדיניות הענישה הרווחת אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.**

אשר לתיק הצירוף

מדובר באלימות מכוערת שנקט הנאשם כלפי המתלונן בשל תאונה קלה בין רכביהם. תחילה סרב הנאשם למסור את פרטיו למתלונן ועזב את המקום, לאחר מכן חזר רק כדי לחבוט במתלונן. הכה בו באגרוף, הפילו ארצה, נגח בראשו והמשיך להכותו באמצעות ידיו ורגליו. הנאשם לא חדל ממעשיו אלא רק בעקבות הגעתם של עובדים במקום שנחלצו לעזרת המתלונן, אולם גם מכך לא נרתע הנאשם וחזר למקום כעבור כחצי דקה. מעשים אלה בוצעו תוך שהוא מטיח בו אמירה גזענית שהוא "יהודי מסריח". לקולה שקלתי כי לא נגרמו למתלונן חבלות וכי התקיפה מתוארת כתקיפה סתם.

בתי המשפט השונים חזרו ועמדו על החומרה היתרה הגלומה בעבירות האלימות ההולכות ומתפשטות במרחב הציבורי, הפוגעות בתחושת הביטחון של הפרט, בשלוות נפשו, ובזכותו להתהלך ולנוע בחופשיות בכל מקום שיבחר, מבלי חשש או פחד שמא יפול קורבן לתקיפה ספונטנית אלימה ועל הצורך בענישה הולמת ומרתיעה הענישה כדי לעקר ולשרש תופעה זו (רע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020); רע"פ 6090/23 ולד דלינסקי נ' מדינת ישראל (16.8.2023); רע"פ 6817/22 אשר פריג' נ' מדינת ישראל (18.10.2022); ע"פ 652/23 עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל (24.4.2023)).

בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת עינתי בפסיקת בת"פ (רח') 14348-11-21 **מדינת ישראל נ' חסון** (16.1.2023) אליו הפנתה המאשימה, שם נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל בעניינו של נאשם שהורשע בעבירות של החזקת סכין והיזק לרכוש במזיד בכך שעל רקע סכסוך דרך חסם את רכבה של המתלוננת, יצא מהרכב כשהוא אוחז בסכין וניקב את אחד מצמיגי הרכב.

עוד אפנה לרע"פ 1402/15 **טלי נ' מדינת ישראל** (4.3.2015) - המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שעל רקע סכסוך דרך בעקבות התנגשות רכבים תקף נהגת רכב בכך אחז בזרועה בחוזקה תוך הדיפתה לאחור וגרם לה לסימני חבלה והמטומה וכן הדף את חתנה שהגיע למקום על מנת לסייע לה. בית המשפט השית על המבקש מאסר על תנאי ועונשים נלווים, כעתירת המאשימה, תוך שקבע כי לולא עתירתה המתונה היה מקום להשית עונש משמעותי יותר. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 **נגוסה יטזב נ' מדינת ישראל** (17.6.2014): המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות

בביצוע עבירות של תקיפה סתם ואיומים בכך שכאשר היה שיכור, תקף ברחוב אישה שהוא איננו מכיר, ללא כל סיבה נראית לעין, ולאחר מכן איים על השוטר. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, 5 חודשי מאסר בפועל תוך שהפעיל 6 חודשי מאסר על תנאי כך שבסופו של דבר נידון המערער ל-9 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הערעור נדחה.

ראו גם פסיקה נוספת שדנה בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות דומות לענייננו, בשינויים המחויבים: רע"פ 3681/19 **יהב שבתאי נ' מדינת ישראל** (13.6.2019); רע"פ 8781/16 **הלפרין נ' מדינת ישראל** (16.4.2018); עפ"ג (ב"ש) 22342-02-23 **וקנין נ' מדינת ישראל** (19.4.2023); ע"פ (חי') 43480-11-19 **קורנט נ' מדינת ישראל** (6.1.2020).

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות ומדיניות הענישה הרווחת אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.**

קביעת עונשו של הנאשם בסטייה ממתחם הענישה

בבחינת העונש הראוי לנאשם נתתי דעתי לשיקולים לחומרה. זו אינה הפעם הראשונה בה עומד הנאשם לדין ובאמתחתו שתי הרשעות בעבירות גניבה, תקיפה סתם והעלבת עובד ציבור, שבעטיין נדון לעונשים צופים פני עתיד. אין מדובר בעבר מאד מכביד, אולם בגין הרשעתו האחרונה מיום 21.1.2020 תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר על תנאי בן 3 חודשים שלא יעבור עבירות בהן הורשע ובכלל זה תקיפה סתם, אשר לא היה בו כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות.

לזכותו של הנאשם זקפתי את הודייתו בעובדות שני כתבי האישום המתוקנים אשר הביאה לחיסכון בעדותם של המתלוננים ובזמן שיפוטי ואת סיכויי הממשיים לשיקום, כפי שהעריך שירות המבחן.

השיקום שערך הנאשם אמנם אינו חף מקשיים, אולם אין בכך כדי להמעיט בערכם של המאמצים הניכרים שערך להיטיב דרכיו. חרף מצבו הרפואי המורכב, אשר הקשה על הנאשם לשתף פעולה באופן רציף, בסופו של דבר נמצא הנאשם בקשר עם שירות המבחן על שלוחותיו השונות כשנתיים וחצי מאז הגשת כתב האישום, ובמהלך תקופה זו שמר על קשר עם קצינת המבחן, השלים קבוצה לעצורי בית, השתתף בקבוצה ביחידה להתמכרויות ומסר בדיקות שתן שהצביעו על ניקיון מסמים. התקופה הממושכת שחלפה מאז ביצוע העבירות מלמדת כי הקשר עם שירות המבחן סייע לנאשם להימנע מלחזור לדפוסיו השליליים.

עוד אציין כי הנאשם ניתק את הקשר עם המתלוננת ומדבריה עולה כי האירוע מושא כתב האישום אינו מאפיין את הנאשם ומהווה חריג לזוגיות ביניהם.

הצטברותם של השיקולים לקולה שכנעוני כי במקרה זה יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם בהתאם לסעיף 40ד(א) בחוק העונשין ואולם הסטייה תהיה מידתית, תוך מתן ביטוי לשיקולי ענישה אחרים ובהם גמול והרתעה (ראו: ע"פ 1810/22 **מדינת ישראל נ' פלונית** (31.5.2022); ע"פ 587/22 **עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל**

(22.5.2022); רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל (16.3.14); ע"פ 671/22 אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל (20.10.2022); ע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני (27.4.2022).

לולא שיקולי השיקום, אני סבורה שהיה מקום לגזור את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחמי הענישה שקבעתי במצטבר להפעלת עונש המאסר על תנאי. ואולם, בהינתן שהנאשם נמצא כשיר לריצוי עבודות שירות; לאחר שנתתי דעתי גם לתקופת מעצרו כחודש וחצי שהתרשמתי שיצרה אצל הנאשם הרתעה ממשית; בשים לב לחלוף הזמן; מצבו הרפואי של הנאשם; עמדת המתלוננת; והמלצתו החיובית של שירות המבחן מצאתי כי איזון ראוי בין שיקולי הענישה השונים יתבטא בגזירת עונשו של הנאשם בחלקם התחתון של מתחמי הענישה אותם קבעתי, תוך מתן אפשרות לריצוי העונש בעבודות שירות והפעלת המאסר על תנאי בחופף.

לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 9 חודשים.
- ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים אשר הוטל על הנאשם בת"פ 52773-09-19 בגזר דין מיום 21.1.2020 וזאת בחופף לעונש המאסר.

סך הכול ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 9 חודשים.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות, החל מיום 7.1.24 (או במועד אחר שיקבע הממונה על עבודות השירות). על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס - יחידת ברקאי, ברח' לוחמי בית"ר 6 בעיר רמלה, באותו מועד בשעה 08:00. הנאשם מוזתר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

- ג. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים.
- ד. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת איומים למשך 3 שנים.

ה. הנאשם ישלם לנפגעת העבירה בתיק העיקרי פיצוי בסך של 2,500 ₪. המאשימה תעביר את פרטי נפגעת העבירה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים, ותעדכן את נפגעת העבירה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק. הפיצוי ישולם עד ליום 1.1.2024.

ו. הנאשם ישלם לנפגע העבירה בתיק הצירוף פיצוי בסך של 1,000 ₪. המאשימה תעביר את פרטי נפגעת העבירה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים, ותעדכן את נפגע העבירה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי

שנפסק. הפיצוי ישולם עד ליום 1.1.2024.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיק קשור אליו, בהסכמת הנאשם, היא תקוזז לטובת הפיצוי והקנס, והיתרה תושב לעו"ד ליאורה ברקו כפוף לכל דין, לרבות עיקול. תשלום הקנס או הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגביה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

ז. הנאשם יעמוד במבחן למשך שנה. הוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי צו המבחן, ניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש ולהוסיף על עונשו.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, י"ג כסלו תשפ"ד, 26 נובמבר 2023, בנוכחות הצדדים.